

N:o 50.

Ank. till Riksd. kausli den 11 maj 1906 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ändring i förordningen den 9 juni 1905 angående försäljning af vin och öl.

Genom en den 4 innevarande maj dagtecknad proposition, n:o 150, som blifvit hänvisad till lagutskottet, har Kungl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver finansärenden för samma dag, föreslagit Riksdagen att antaga följande förslag till förordning om ändrad lydelse af 37 § i nådiga förordningen den 9 juni 1905 angående försäljning af vin och öl.

Häri genom förordnas, att 37 § i nådiga förordningen den 9 juni 1905 angående försäljning af vin och öl skall erhålla följande förändrade lydelse:

37 §.

Finnes någon å landet eller i stad utom det planlagda området forsla och utlämna vin eller öl utan att medföra förteckning, som i 14 § omförmäles, varde, ändå att han själf eller den, för hvars räkning forslingen sker, äger att till försändning försälja dryck, hvarom fråga

är, straffad såsom för oloflig försäljning af sådan dryck efter ty i 33 § sägs, med mindre han förmår visa, att det forslade var af köpare förut beställt. Förmår han det, varde för underlåtenheten att medföra förteckning straffad med böter från och med fem till och med femtio kronor. Hvad nu är stadgadt äge ej tillämpning i afseende å den, som i stad utom det planlagda området forslar och utlämnar vin eller öl för tillverkare, som erhållit tillstånd att där genom kringföreling försälja sådan dryck, hvarom fråga är.

Vägrar den, som är skyldig att medföra förteckning, hvarom sägs i 14 §, att på anfordran af krono- eller polisbetjänt, ledamot af kommunalnämnden eller af kommunalnämnden utsedd person uppvisa förteckningen, straffes såsom i 33 § sägs.

Denna förordning träder i kraft genast efter utfärdandet.

I gällande förordning angående försäljning af vin och öl den 9 juni 1905 stadgas i 14 §, att den, som äger att till afhämtning försälja dylika drycker, jämväl är berättigad att från försäljningsstället på rekvisition försända dem till köpare; och är vidare i samma § föreskrifvet, att den, som forslar dryckerna, skall vara försedd med en af säljaren eller hans befullmäktigade ombud utfärdad och underskrifven förteckning, upptagande, särskildt för hvarje köpare, dennes namn, det ställe där och dagen när dryckerna skola aflämnas samt den försända myckenheten.

I fråga om ansvar för öfverträdelse af de i nyssnämnda § meddelade bestämmelser stadgas i 37 §, att, om någon, som äger till afhämtning försälja vin eller öl å landet eller i stad utom det planlagda området, där han icke är berättigad att försälja vin eller öl genom kringföreling, forslar och utlämnar sådana drycker utan att medföra förteckning, som i 14 § omförmäles, han skall anses och straffas såsom för oloflig försäljning af nämnda drycker efter 33 §, därest han ej gitter styrka, att han allenast till köpare forslat förut beställda drycker, samt att, om han förmår visa, att så varit fallet, han skall böta för uraktlåtenheten att medföra förteckning såsom i 36 § sägs. Däremot finnes ej meddelad bestämmelse för det fall, att vid försäljning af ifrågavarande slag annan än den, som äger idka försäljningen, verkställer forslingen och därvid underlåter att medföra den föreskrifna förteckningen. Om sålunda —

såsom i ett nyligen af högsta domstolen afgjordt mål varit fallet — en till försäljning till afhämtning berättigad person låter genom annan forsla och utlämna sådana drycker utan att därvid i behörig ordning upprättad förteckning medföres, kan den, af hvilken dryckerna forslas, ej ådömas ansvar för oloflig försäljning däraf eller för uraktlåtenhet att medföra föreskrifven förteckning.

Till undanröjande af berörda otillfredsställande förhållande har nu föreslagits föreskrift i syfte att en hvar, som å landet eller i stad utom det planlagda området, där han själf eller den, för hvars räkning försäljningen sker, icke är berättigad att försälja vin eller öl genom kringföring, forslar och utlämnar sådan dryck utan att medföra i 14 § föreskrifven förteckning, må drabbas af det i 37 § stadgade ansvar.

Mot hvad sålunda föreslagits har utskottet icke funnit något att erinra; och hemställer utskottet alltså,

att förevarande proposition må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 11 maj 1906.

På lagutskottets vägnar:

C. A. SJÖCRONA.
